

új világrend pozíciójának legmaradéktalanabb betöltésére. Ha mi is ezt és ezeket szeretnénk kezdeményezőseinkkel városunkban megvalósítani, ezért támadás nem érhet bennünket. Ha szakembereket igyekszünk megszólaltatni kulturális kérdésekben, nem kifogásolhatják azok sem, akik esetleg nem minden téren szakemberek. Azt sohasem követeltük, hogy a hivatali pozíció betöltői értsenek a kultúra százféle ágazó részletkérdéséhez, de felajánlottunk olyan megoldást, ami az egy ember felelősségvállalását megosztja s ami lehetővé teszi, hogy egyetemi városunk sok képzett emberét belevonjuk az előrehaladás megvalósulásának kidolgozásába.

Amikor városunk előrejutása érdekében cikkeinket megírtuk, tollunkat nemzeti alapon álló, magyar kultúra szeretete vezette.

(t. i.)

Magyar v. német nyelvoktatás, helyesírás gyermekek, felnőttek számára. Diákoknak korrepetálás. Wilhelm Petőfi Sándor-sugárút 22., földszint 1.

Csak a szirénajelre kell levonulni az óvóhelyre

Budapest, szeptember 15. A m. kir. honvédelmi minisztérium légóttalmi csoportfőnöksége az ország lakosságának tájékoztatása céljából közli az alábbiakat:

Számos helyen 13-an, vasárnap este a rádióban elhangzott légóttalmi riasztással kapcsolatban az volt tapasztalható, hogy a lakosság annak hallatára anélkül, hogy hatósági riasztás (szirénahang) elhangzott volna, levonult az óvóhelyre és mindaddig ott tartózkodott, amíg a rádióban nem közölték a légiveszély elmúltát.

A rádióban elhangzó légóttalmi utasítások nem a nagyközönségnek, hanem kizárólag a városok és községek légóttalmi parancsnokságának szólnak. Azokat tehát a lakosság nem foghatja fel úgy, mint a lakóházak riasztását. Mindenki teljesen nyugodt lehet afelel, hogy elegendő repülőgépek közeledtének jelzésére, tehát a szirénák megszólaltatására idejében történik intézkedés. Mindaddig tehát, amíg a szirénák üvöltő hangja nem jelzi a légvédelmi riadót, a lakosságnak az óvóhelyeket elfoglalnia nem szabad, mert ezáltal időelőtti és szükségletlenül elfogyasztják az óvóhely levegőjét és amikor azok használatára valóban sor kerül, az ott tartózkodást ezáltal igen megnehezítik, sőt lehetetlenné teszik.

Tilos, a házak és házcsoporthoz tartozó parancsnokainak a lakosságot a hatósági szirénák jelzése előtt az óvóhelyre leküldeni, sőt ellenkezőleg, az iránt kell intézkedni, hogy a légvédelmi riadó említett jele előtt óvóhelyeken ne tartózkodjék senki és azok szellőztetése, friss levegője biztosítva legyen. Ha tehát a jövőben ismét felhangzik a rádióban a már többször elhangzott figyelmeztetés a régi közlések számára, a lakosság nyugodtan, de figyelemmel várjon lakásában mindaddig, amíg a szirénák a légvédelmi riadó jelzésű háromszor felpercig üvöltő hangon megszólalnak. A rendelkezésre álló időt célszerű az óvóhelyre levonulás előkészületeire felhasználni. (MTI)

FERENC JÓZSEF
KESERŰVÍZ

(A honvéd haditudósító század közlése) Éjfél után 2 óra... Sír... Hárman, Cs... főhadnagy, H... hadnagy és én, az ütegparancsnok törzséből néhányan éberrebb "légfuróssal" kémleljük az eget, fülelünk a magasba, kelet felé... Megszokott idő ez nálunk, amikor a ritka "merész" muszka gépek, Sztalin "hős" pilótái, a sötétség biztos leplebe burkolódzva lopóznak állásrendszerünk fölé, elképzelésünk szerint mereszítgetve szemeket, keresnek bennünket, vajjon hol lehetünk?

Figyelem... Motorzúgás... Fokozatosan erősödik, közeledik fölé, becsülésünk szerint körülbelül rajerejű egység... Bombázók állapítjuk meg mindannyian. No, csak jöjjetek — gondoltuk magunkban —, hisz mi nem látunk benneteket, akkor ti sem bennünket. Fölöttünk vannak. Köröznek... Elhelyezési körletünk gyümölcsfái alatt éber fülekkel hallgatózunk, mikor halljuk a hulló bomba jellegzetes és átalunk már jól ismert, eleinte gyengén sipoló, majd később erős, levegőt hasító hangját. A motorok felettünk elhalkultak... Vigyázz!... Halljuk a hangot... Hasra vágódunk, ki-ki ahol van, csalán, gödör, víz, vagy éppen egy lapuló ember háta... nem számít. Ez az egyedüli védekezés.

... Hupp... Bumm!... Recs!... Lehullott az első bomba. Jön a többi is. Felemeljünk fejünket, Mihály, Rudi rám nevetnek... Sivitás... Hull a második, harmadik, sok... A robbanások közelednek felénk... No, még pár másodperc...

Hat óra: egyik — a hozzánk legközelebb levő — gépágyunk kezelőlegénysége reggeli tornáját végzi. Egészséges, a naptól kieserzett, barna testükön csillog a mozgás okozta néhány verejtékecspe. Utána jóétvágyal fogyasztják reggelijüket... Zalai egények. Tipikus kezmozdulatukkal, a balkézbe vett kenyér és szalonna-szeletelésével, inycsiklandó étvágyra gerjesztettek bennünket is. Beültünk a körbe, mi is falatoztunk...

Repülő...! Kiáltja harsányan az egyik kiküldött éber figyelőnk. Reggelinket villámgyorsan otthagya, rohanunk tüzgépünkhöz.

Messze felettünk egy kis fekete pont, halkan... zugó motorzaj festi alá közeledő mozgását. Távmérőnkbe vesszük, megállapítjuk, hogy szovjet vörös csillaggal ellátott angol típusú romboló. A kezelő legénység a gépágyun ülve "csöbe ejti" a gépet.

A gépágyu csöve kísértetiesen követi a gép minden mozdulatát, az emberek sisakkal borított arcán a vadászszenvedély tükröződik.

A távmérő tovább mondja az adatokat.

A gép közeleik 3000 méter távolság felé. Még pár másodperc és üdvözölhetjük az ellenséget.

— Sorozat! — vezényli harsányan a félszakasz parancsnoka.

— Lövés! — hallatszik a következő vezényszó.

Vörös tüzesik a levegőben a lövés a gép szárnya alatt huz el három méterrel.

— Negyeddél fölé, nyolc lövés! — pattog a kemény helyesbítés, majd

au... au... au... hanggal okádja a gépágyu a lövedékeket.

— Tíz lövés! — hangzik

A fényesik kirajzolta a röppályát. Találat... Három lövés a motorban ül. Kétségbesett rángás, a következő pillanatban lángot vet a romboló és üstökösként világítva meg utolsó útját, lángolva, sietve, hosszú füstcsóvával, orral a földbe furódik, pilótájával együtt pozdoriává zúzódik szét.

Még ki sem fujjuk az izgalmakat, láttuk ám H... zászlós gépágyujának torkolatüzés, halljuk a jelegzetes "ugató" hangot. Négy Rata-vadász kóvályog felette.

Egy fényes vonal a levegőben. Lő a félszakasz! A Ratak szétrebbennek, majd lecsapnak vijjogva gépágyunkra. A zászlós gépágyuja okádja a tüzet. Látjuk a hatást. Mint halálra ijedt verebek rebbennek szét a Ratak, tövesővünkön megfigyeltük, az egyik gépen találat ül. Hatalmas sebet szakított ki törzséből repeszgránátunk. A következő pillanatban a három gép kelet felé vág.

— Éppen jófelé mentek — mondjuk Miskával —, hisz ott vár lesben benneteket T... zászlós!

De hova lett a negyedik gép? Figyeljünk csak... Vigyázz!... Kézenlőtlenül a föld felett közelít felénk, halljuk a gép duruzsoló hangját mind erősebben. Végre megpillantjuk, most felcsap, magasba húz, de már lövések érik. "Tíz lövés-nyolc lövés"... Más füstöl a gépágyu csöve... Figyelem... A többi már nem szükséges, mert a halálos tüzcsepásból két lövés a motorházat szaggatta szét, talán a pilóta is kapott izelítőt belőle...

Mint aki fejlövést kap, borzalmasat rándul a gép, orra lehajlik, füst csap ki testéből, fejreállva lánghol, mint egy elszabadult kísértet s zuhan mindig gyorsabban és gyorsabban, sivitó hangot adva. Szinte eltűnik a földben, borzalmas tragédiát sejtetve.

Elül a por, csendes sistergéssel, szénné ég a gép, pilóta egyaránt... Még megbabonázva nézem pár pillanatig és elgondolkozom. Vajjon miért is harcolsz te szegény muszka?... Miért ontod véreidet?... Kiért?... Látod ugyis eredménytelen, mert előbb-utóbb ugyis a pusztulás martaléka leszel. Miért húztál újat velünk? Mi a szabadságunkért, békéért küzdünk, ezért aratjuk a győzelmet... Most az igazság fegyverével szállunk szembe veletek, akik a hazugságokkal felverteztve jöttök ellenünk. Márpedig ősi törvény ám nálunk, hogy az igazságnak győznie kell. Látod bebizonyítottuk.

Pár perc alatti elmerüléséből a félszakasz ujjongása ver fel. Velük együtt örülünk, körülgetve izzadt homlokunkat. Izgalmasabb párvaldalban alig lehet része embernek... mint nekünk és a gép pilótájának...

Halálos csendben figyelünk, nem jönnek-e még mások is, de ha meglátják csendesen lángoló társukat a földön, ugys elszáll bátorságuk...

A szakács hangja ebédre szólít bennünket. Ő a tüzharc alatt a lövegűt pár méterre, rendíthetetlen nyugalommal főtte meg inycsiklandó ebédjét. Neki ez volt a kötelessége. Nem kell biztatás sem tisztnek, sem legénységnek. A győzelmes eredmény háromszo-

rosra fokozta étvágyával, ima után hozzáfogtunk az ebédhez.

Délután légtérünkben ellenségmentes nyugalom és csend. De fölünk nem messze német stukák idegbomlasztó szirénázással csapnak le az orosz állásokra. Három óra alatt összezúzták a szovjet hídfőt.

Szürkül... Orosz este... Muszka gépek indulási ideje... De hallga csak...! Csend... Szombat este...

Egyik honvédünk lelke megszólalt. Enkel... Az ütegparancsnok némbólintással jelzi, hogy vele érez.

Mind a negyvenkét ember beledol.

Varga József hadnagy.

Dr. Halasy-Nagy József professzor a szegedi egyetem felsőházi tagja

(A Délmagyarország munkatársától) A Horthy Miklós-tudományegyetem kedden délután 12 órakor tartotta meg választótűlését, amelyen megválasztották az egyetemet képviselő felsőházi tagot. A választótűlés egyhangulag dr. Halasy-Nagy József professzort választotta meg az országgyűlés felsőházi rendes tagjává. Felsőházi póttag dr. Fröhlich Pál egyetemi tanár, a Horthy Miklós-tudományegyetem rektora lett. A felsőházi tagválasztás után kitűzték a nemzetiszínű lobogót a központi egyetem épületére.

Vörös haja juttatta rendőrkézre az újszegedi villák rémét

(A Délmagyarország munkatársától) A nyár elején Újszegeden sorozatos betöréses lopások fordultak elő. A rendőrség sokáig nyomozott a tolvaj után, az azonban olyan ügyesen eltűnt egy-egy bűncselekményének elkövetése után, hogy nagyon sokáig hiábavaló volt a detektívek minden igyekezete, nem sikerült elcsipni a furfangos betörőt. Főleg jobbmódu emberek villáit kereste fel előszeretettel éjnek idején és ruhaneműeket, ékszereket lopott. Több mint tíz ilyen lopást követett el már különböző helyeken, amikor a belvárosi Levente Egyesület újszegedi otthonában tett éjszakai látogatást a kerítésen átmászva. Ez a betörés is jól sikerült, mert tornaruhákat, bakkancsokat és egyéb ruházati cikkeket lopott. Ezen a sikeren felbuzdulva még kétszer ismételte meg éjszakai látogatását a leventeotthonban. Ezután még egy magánvillába tört be, de ezen rajtavesztett, mert a villa tulajdonosa észrevette a betörőt és pontos személyleírás tudott róla adni a rendőrségnek. Elmondotta a villatulajdonos a detektíveknek, hogy a betörőnek feltűnő élénkszinű vöröshaja van. A detektívek ezen a nyomon megindulva kezdték keresni a tolvajt és hamarosan sikerült is elfogniok a vöröshajú látogatót Kerepes István 20 éves állásnélküli szabóság személyében. Kerepes 15 betöréses lopást ismert be.

Kerepes ügyével kedden foglalkozott a szegedi törvényszék Rónay-tanácsa, amely a bizonyítékok és a vádlott beismerés alapján egyévi börtönre ítélte a tolvajt. Kerepes megnyugodott az ítéletben, így az nyomban jogerőre emelkedett.